

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19445/2024
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Марије Терзић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марта Хинић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 437/24 од 06.06.2024. године, у седници одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 437/24 од 06.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 437/24 од 06.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3461/2023 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати укупно 1.190.595,97 динара и то: тужиоцу 793.818,53 динара и тужили 396.777,44 динара, све са законском затезном каматом од 14.12.2023. године као дана пресуђења до исплате, на име накнаде фактички експроприсане непокретности и то за удео тужиоца од 7278/205584 дела парцеле бр. .. КО Каћ и за удео тужиле од 3642/205584 дела парцеле .. КО Каћ, уписане у ЛН бр. ... Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине на парцели бр. .. КО Каћ у делу од 7278/205584 идеална дела што је тужилац дужан признати и трпети упис у катастру и у делу од 3642/205584 идеална дела што је тужилца дужна признати и трпети упис у катастру. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима надокнади трошкове парничног поступка од 302.706,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 437/24 од 06.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1 ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиоцима новчане накнаде због извршене фактичке експропријације земљишта. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за примену института из члана 404. став 1 ЗПП, јер у овом случају не постоји потреба за новим тумачењем права нити потреба уједначавања судске праксе, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које је у складу са садашњим правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 03.05.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела цени се у односу на сваког од тужилаца појединачно, с обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари у смислу члана 210. ЗПП, па је у односу на тужиоца вредност предмета спора побијаног дела 793.818,53 динара, а у односу на тужиљу 396.777,44 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког од тужилаца појединачно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**